

мия. Първиятъ път получава Нобелова премия заедно съ мжжа си презъ 1903 г., а втория път — сама презъ 1911 г. Мария Кюри, добрата съпруга и майка, най-видната представителка между учените жени, умръ отъ злокачествена анемия, причинена отъ 40 годишна работа съ радиоактивните елементи. Примърътъ на майката бива последванъ отъ нейните дъщери. Едната отъ тяхъ, Ева, написва хубава книга — паметникъ за творчеството на своята майка. Книгата е преведена и на български. Друга дъщеря — Иренъ — женена за професоръ Жолио, работи заедно съ своя съпругъ пакъ върху радиоактивността. И тѣ презъ 1935 година получиха Нобелова премия за своите научни трудове.

Но да се върнемъ на въпроса, който ни занимава. Значи, съпрузите Кюри проучватъ произхода и естеството на лжчината, които изпуска урановата смола, наречена *пехбленда*. Тѣ предполагали — и съ основание — че цѣлиятъ минералъ не е лжчистъ (радиоактивенъ), а въ него има пръснато въ малко количество нѣкое силно радиоактивно вещества. И съ срѣдствата, които имъ дава физиката и химията, почнали да го търсятъ. Двамата учени съпрузи положили непосиленъ трудъ, който се увѣнчалъ съ успѣхъ: отъ десетъ хиляди килограма руда тѣ успѣли да получатъ... единъ грамъ радий като радиевъ хлоридъ. Заради тоя грамъ скъпоценено вещество е трѣбвало не само упоритъ трудъ, постоянство, добра научна подготовка, но и много срѣдства. Това преработване струвало 5,300,000 лева! Днесъ радиятъ е по-евтинъ. До скоро единъ грамъ струваше около единъ милионъ лева.

Както казахме, на радиум е дадено това име, поради свойството му да изпуска лжчи. По-късно биватъ открити още около 40 радиоактивни елементи, на които даватъ различни имена — ради А, Б, С и пр. актиний, бревий, ионий, полоний и др. (— последниятъ е наименованъ по името на Полша — родината на Мария Кюри).